

4. Момот Т. О методах оценки корпоративного управления. *Менеджмент в России и за рубежом*. 2007. № 1. С. 41.

5. Маслов Д., Ватсон П., Чилиши Н. Применение функциональной модели оценки менеджмента для достижения устойчивых конкурентных преимуществ. *Менеджмент в России и за рубежом*. 2007. № 3. С. 10-31.

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ОПТИМІЗАЦІЇ ВИБОРУ СИСТЕМИ ПОСТАЧАННЯ

Мирошниченко М.Є.

*Науковий керівник: Бочарова Н.А., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Здійснення виробничого процесу на автотранспортному підприємстві, яке займається створенням матеріальних благ, неможливо уявити без матеріальних запасів, основною метою придбання й утримання яких є задоволення потреби, що виникає в процесі виробництва в придбаних запасах (для АТП найбільш важливі – це паливо, запасні частини для поточного та капітального ремонту автомобілів, сировина, матеріали, напівфабрикати, тара та тарні матеріали, малоцінний та швидкозношувальний інвентар). Матеріальні запаси – «це товарно-матеріальні цінності, призначені для використання, але які тимчасово не використовуються, очікуючи надходження в процес виробничого споживання» [1].

Створення запасів – це складова частина виробничої діяльності, що є надзвичайно важливою для створення умов безперебійного виробництва, але займатися якою без значних запасів неможливо. Обсяги виробничих запасів залежать від характеру й масштабу виробництва, ступення насиченості ринку товарами та послугами. Збільшення розмірів запасів може бути викликано як зростанням масштабів виробництва, так і нерівномірним, недостатнім насиченням ринку матеріальними ресурсами, а також недотриманням постачальниками своїх зобов'язань. Створення більших, ніж це необхідно, виробничих запасів має певні суттєві недоліки, які заважають підвищенню ефективності виробництва. До них можна віднести: «витрати на фізичне зберігання запасів; вилучення із обороту значних коштів; упущений доход; втрати при зберіганні як в кількості, так і в якості запасів; моральний знос запасів матеріальних ресурсів» [1].

Надлишок запасів може впливати на ріст собівартості продукції та послуг, сприятиме уповільненню обіговості коштів. Але їх нестача може порушити виробничий процес, викликати простої обладнання. Тому вкрай важливим є обґрунтування норм запасів та їх обсяг. Для цього використовуються моделі планування запасів. Але потрібно обрати оптимальну модель для кожного виду виробництва на підприємстві.

З міжнародного досвіду зрозуміло, що особливу здатність ефективно управляти своїми виробничими системами продемонстрували японські фірми,

які пояснюють досягнуті успіхи впровадженням підходу до управління виробничим процесом та запасами. Цей підхід отримав назву системи своєчасного виробництва (скорочено ССВ) [2]. Ця система, яку називають ще концепцією «0 запасу» і just in time, JT, сильно вплинула на ефективність управління запасами й зростання продуктивності на підприємствах японської автоіндустрії. Система своєчасного виробництва передбачає наявність невеликих запасів, які обов'язково повинні бути високої якості. Основна ціль системи – скорочення запасів до незначного чи мінімального рівня. «ССВ об'єднує п'ять функцій виробничого процесу – накопичення ресурсів, зберігання, транспортування, виробничі операції та контроль якості – в єдиний регульований технологічний процес» [2]. Наведемо схеми системи поставок своєчасного виробництва (рис. 1) та класичної системи (рис. 2).

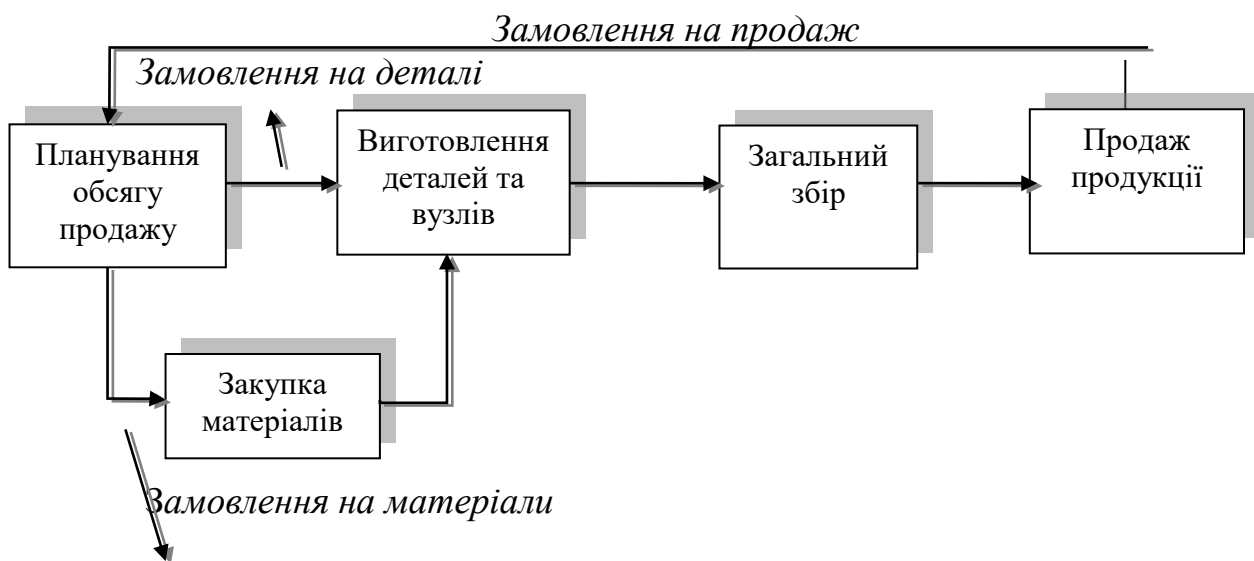

Рисунок 1 – Класична схема поставок

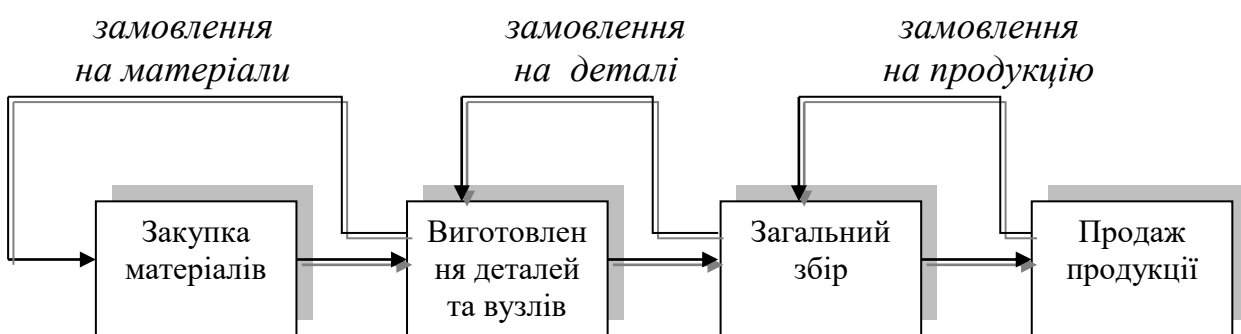

Рисунок 2 – Схема поставок за системою своєчасного виробництва

Використання системи своєчасного виробництва може виявитися непрактичним і непридатним взагалі, для багатьох вона не підійде для всіх видів продукції. На практиці в більшості випадків перевага надається традиційному підходу до планування виробничого процесу. Вибір оптимальної моделі планування замовлень допомагає мінімізувати витрати підприємства і є одним із способів ефективного управління ними.

Література:

1. Денисова А.Л., Зайцев Е.В. Теория и практика экспертной оценки товаров и услуг. Тамбов: Изд-во Тамб. гос. техн. ун-та, 2002. 72 с.
2. Беспалов Р.С. Транспортная логистика: новейшие технологии построения эффективной системы доставки. М.; СПб.: Вершина, 2008. 382 с.

СУТНІСТЬ ВНУТРІШНЬОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

Мовлянова Х.А.

Науковий керівник: Бочарова Н.А., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Внутрішній контроль здійснюється суб'єктами самої організації (власники, адміністрація, персонал). Від ефективності внутрішнього контролю залежить ефективність функціонування господарюючих суб'єктів (економічних одиниць), а ефективність функціонування господарюючих суб'єктів в сукупності – одна з умов ефективності всього суспільного виробництва. У сучасних умовах внутрішній контроль як управлінська функція має здійснюватися на всіх рівнях управління. Система внутрішнього контролю повинна орієнтуватися на: стійке положення організації на ринках; визнання організації суб'єктами ринку та широким загалом; своєчасну адаптацію систем виробництва і управління організації до динамічного зовнішнього.

На будь-якій стадії процесу управління неминучі відхилення фактичного стану об'єкта управління від планованого. Для своєчасної інформації про якість та зміст таких відхилень необхідний внутрішній контроль. В.В. Бурцев вважає, що внутрішній контроль організації – це здійснення суб'єктами організації таких дій, як: визначення фактичного стану організації (об'єкта контролю); порівняння фактичних даних із запланованими; оцінка виявлених відхилень і ступеня їх впливу на аспекти функціонування організації; виявлення причин відхилень. Наведемо кілька інших визначень внутрішнього контролю різними авторами. Мета внутрішнього контролю – інформаційне забезпечення системи управління для отримання можливості прийняття ефективних рішень.

Внутрішній контроль являє собою незалежну оцінку відповідності діяльності підприємства поставленим цілям. «Завданням внутрішнього контролю є перевірка господарських операцій у виробничих об'єктах з метою недопущення перевитрати матеріальних і фінансових ресурсів, виконання виробничих і фінансових планів, раціонального використання робочої сили і т.і.» [1, с. 131].

Внутрішній фінансовий контроль – це самоконтроль, який здійснюють організації, підприємства, установи за власною фінансовою діяльністю підрозділів, які входять до їх складу. Він є складовою управління організацією і тому проводиться на її розсуд, на основі рішень даної організації [2, с. 347].

Василик О.Д. дав таке поняття внутрішнього контролю: «Бухгалтерський внутрішньогосподарський контроль як одна з функцій управління, виконуваних